

Verslag excursie Isabellagreend 8-1-2023

De volle maan staat aan de hemel als we om half 9 met 20 mensen starten in Merum voor de aftrap van het nieuwe excursiejaar. Ons valt op dat aan de buitenrand van het dorp telkens weer nieuwe kapitale villa's verschijnen, de laatste jaren voornamelijk met platte daken, waardoor ze met hun lage ramen wel wat weghebben van bunkers. Voor een arrestatieteam zal het nog een flinke klus zijn om bij zo'n veste binnen te komen. Aan de oever van de Maas speuren we het gebied van de Gerelingsplas en omgeving af. In een grote apart staande boom zit een roofvogel, maar door het net verkeerd vallende licht en de grote afstand is het nogal gissen om welke soort het gaat. We houden het op een buizerd of een sperwer, met de laatste als meest waarschijnlijke. Veel bijzonders is er nog niet zo snel te zien, totdat er een pontische meeuw wordt opgemerkt, die naar ons toe komt vliegen en bij ons in de buurt een paar rondjes gaat draaien. Hij heeft de voor jonge meeuwen typische zwarte band aan het uiteinde van zijn staart. Ook de witte vlekjes in de vleugelpunten ontbreken nog en hij wordt gedetermineerd als tweede winter pontische meeuw. Je moet wel goed in de meeuwen thuis zijn, om het verschil met bijvoorbeeld een jonge geelpootmeeuw te kunnen zien, maar de slanke snavel, het vlakke voorhoofd en het zwarte oog, dat de meeste pontische meeuwen hebben, is bij dit exemplaar duidelijk te zien.

In het hoekje van de Oolderplas vinden we de ijsvogel op zijn vaste plek. Ons valt op dat er veel minder eenden zijn dan andere winters toen wij hier waren. Vooral de smienten ontbreken nu. Wel zit er nu een grote groep grote zaagbekken op de plas. Onze tellingen variëren van 31 tot 35 stuks. Sommige zwemmen een beetje door elkaar, waardoor je gemakkelijk de tel kwijtraakt.

Andere soorten die wij nu missen, maar hier andere winters altijd aanwezig zijn, zijn kramsvogel en koperwiek. Zou dat samenhangen met de zachte weersomstandigheden? Volgens de weermannen en -vrouwen hebben we te maken met een soort 'hittegolf' in de winter. De afgelopen week was de gemiddelde temperatuur 10°C, over dag en nacht gemiddeld! Voor een 'normale' Nederlandse winter moet je nu in Scandinavië zijn. Waarschijnlijk weten de vogels dat ook, en blijven ze mooi in het noorden.

Aan de overkant van de Maas vliegt een ringtail: een vrouwelijke of jonge blauwe kiekendief.

Het onderscheid is in het veld meestal niet te maken. Hij strijkt neer op een struik waar een torenvalk zit, duidelijk met de bedoeling om deze concurrent daar weg te jagen. Langs het pad foerageren tientallen putters op de elzenproppen. In de struiken houden zich veel mezen en vinken op en een klein bruin vogeltje dat met zijn borst naar ons is toe gekeerd, waardoor er weinig tekening is te zien. Als je goed kijkt kun je er toch een heggenmus in herkennen. Iets verder wordt ons pad geblokkeerd door enkele Galloway koeien. Als we dichterbij komen gaan ze aan de kant staan, zodat we erlangs kunnen. Aan de rechterkant, wel te verstaan. Ja, deze dames kennen hun verkeersregels wel.

Dicht bij het eind van de landtong Isabellagreend lopen we langs de stijlrand waar de voor ons land zeldzame oliekever zijn holletjes uitgraaft. In de buurt zit een aantal staartmezen, waarvan de 'prrr'-geluidjes voor velen best een uitdaging zijn, om ze te horen. We omronden het water van de landtong, waarop krakeenden en enkele wilde eenden zwemmen. Langs de kant vinden we vraatsporen van de bever en in de steile wand aan de overkant zien we dat er holen zijn gegraven, van het formaat konijnenhol. Mogelijk is dat het werk van bergeenden, maar ons zijn hiervan geen waarnemingen bekend.

Weer terug bij ons eerste uitkijkpunt aan de Maas is door de telescoop nog een koppel nonnetjes te zien, ver weg op de Gerelingsplas. Nu, tegen het einde van deze excursie begint het een beetje te miezeren, waar de ochtend best mooi begon. Er wacht ons echter nog een aardige waarneming van een vrouwtje torenvalk die op de vensterbank van de bovenverdieping van een moderne veste zit. Het lijkt of hij naar binnen zit te kijken, waar iets interessants te zien is. Hoe dan ook, in ieder geval zal een kiekendief het niet gauw in zijn hoofd halen om hier neer te strijken.